

Z Evičkinej poetickej truhlice

Eva Čobejová

Básnická zbierka I.

„Z Evičkinej poetickej truhlice“

2018

Predslov:

Evka od prvej chvíle, kedy si prečítala oznam
v našom CSS Clementia, ani na chvíľku nezaváhala.

Vzala do ruky ceruzu, papier a už bolo zopár
pekných básničiek na papieri.

Oznam znel :

„ Rád píšeš poviedky, básničky a iné literárne diela?

Pochváľ sa

svojou ľubovoľnou literárnou tvorbou.

Chceme podporiť každého začínajúceho spisovateľa.

Máš jedinečnú šancu – príležitosť zistiť, či práve v tebe drieme
šikovný spisovateľ.

Ak si správny „ snílek“, tvoríš alebo
premýšľaš o svete okolo teba, neváhaj
a pridaj sa k nám...

A nezabúdaj – tvorivosti sa medze nekladú!

Tak neváhaj a píš.... „

A tak začali vznikať v našom „ literárnom svete“

v CSS Clementia, prvé vlastné zbierky,

ktoré si mohol každý vo voľnej chvíli prečítať.

Evka prispievala svojou vlastnou tvorbou
do všetkých zbierok, ktoré sa zrodili
z pera našich amatérskych prispievateľov.
Zatiaľ ich je päť.

Keďže Evka písala ako včielka,
tak sme sa po dohode s ňou rozhodli vydať
jej prvú samostatnú zbierku,
ktorú sme pomenovali
„Z Evičkinej poetickej truhlice“.

Veríme, že vás tieto básničky vo voľných
chvilách potešia.

Evka vám praje príjemné čítanie :-)

Básne.

Veľmi rada píšem básne, ja som dievča
veľmi krásne. Ja mám rada úsmev
krátky od Martiny kamarátky.
Martina je zo Stropkova moja spolužiačka,
pomáhala mi pri učení som jej za to
vďačná.

Farbičky.

Ja mám rada farbičky,
maľujem si kyticčky.
Milujem aj margarétku,
margarétky biele sú a šťastie mi
prinesú.

Ruža.

Rozkvitla raz v jari ruža,
mala biele
lupene. Ja som dievča veľmi múdre
a stvorené pre umenie.

Umenie.

Umenie mi prináša pocit naplnenia
dlhých dní.
Umenie mi dáva pocit naplnenia
mojich ťažkých dní.
Umenie mi prináša pocit šťastia
a pocit veľkej radosti.

Káva.

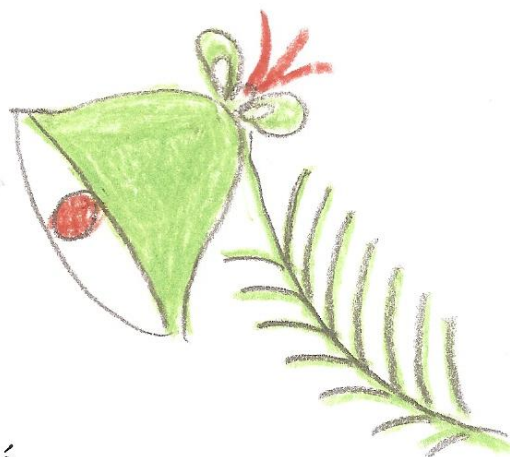
Veľmi kávu ľúbim,
niekedy sa veľmi nudím.
Ľúbim kávu so sacharinom
vtedy mi je veľmi fínom.
Ja mám rada kávy veľa, vtedy
nie som osamelá.
Kávy pijem silné a som
v dobrom rytme.

Šálka EVA.

Dostala som šálku s nápisom Eva,
s veľkým bielym nápisom, bola
od priateľa.
Teraz pijem kávu z nej a veľmi sa
raďujem.

Voľný čas.

Času habaďej máme, čo len dnes
robiť budeme?
Pôjdem vari do záhrady, poteší
nás kvietok malý.
Kvitne kvietok žltučký, na poliach
aj na lúčkach.
Aj snežienka bielučká,
vykúkala spod kríčka.

Zvony.

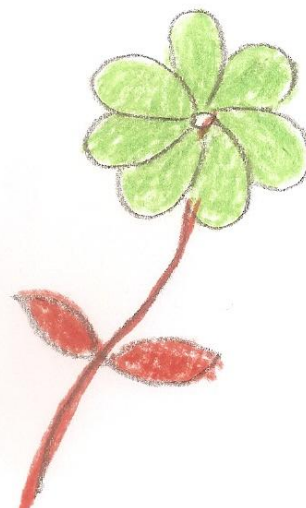
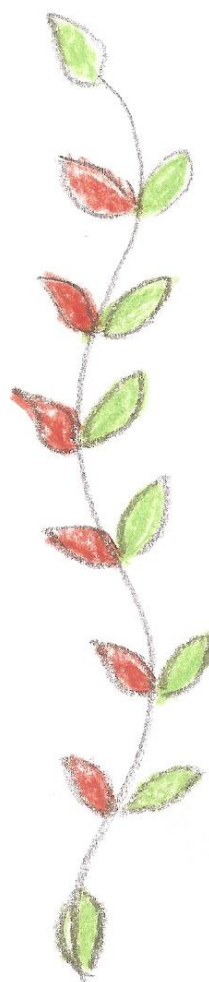
Keď zazvonia mocné
Ličartovské zvony, vtedy
vezmem ruženček koráľkový.
Ličartovské zvony zvoňte,
Pán Boh je vždy pri nás,
v časoch zlých aj dobrých.
Pane Bože sľubujem, že už
dobrá budem a na všetkých
neprajníkov s istotou zabudnem.

Keď zazvonia zvony
a vonku mrholí, vtedy
ma moje srdiečko zabolí.

Žiješ mama? Žiješ?
Moja mama dobrá buď, len
sa ráno zdravá vzbud'.

Rana.

Mám ja v srdci veľkú ranu,
bojím sa o svoju mamu.
Pane Bože, vyslyš moje prosby,
by moje rany zhasli.
Dám ti Panna Mária,
jeden božtek pre Syna.

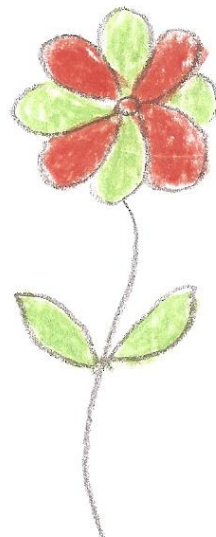
Slzy.

Slzy tečú, hlava bolí, nech ma celkom
nerozbolí.

Dám si kávu, vody troška, veď to bola pre
môjho Jožka.

Zaspievam pesničku aj pre moju
mamičku.

Mamička sa raduje, že Evička veselá je.

Otec.

Milujem mamu, otca už niet, patril mi
vtedy celučičkú svet.

Otec bol dobrý, kúpil kvet,
ľúbila som ho, ale už otca niet.

Prošba.

Prihováram sa k tebe Bože.

Keď som vošla do chrámu, tu v Ličartovciach,
zažila som veľké vzrušenie, pokoj v srdci.

Ľúbim, Ťa Bože, lebo aj keď som sa
previnila proti tebe, odpustil si mi.

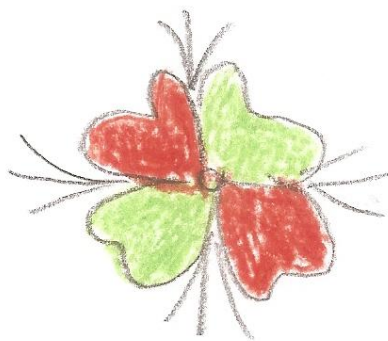
Videla som Ťa na oltári a zamýšľala som sa,
máš ma rád alebo nie?

Sľubujem ti, Bože, že už budem dobrá,
lebo niekedy si myslím o sebe, že som zlá.

Pomôž mi v tom mojom trápení.

Si pre mňa viac, ako priateľ.

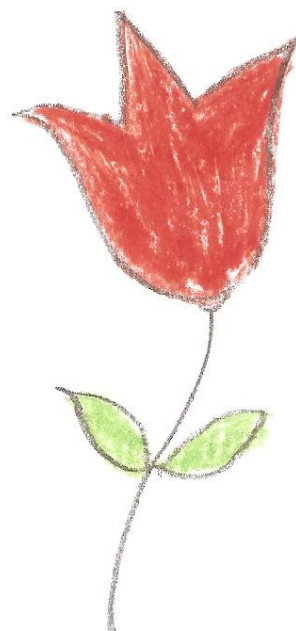
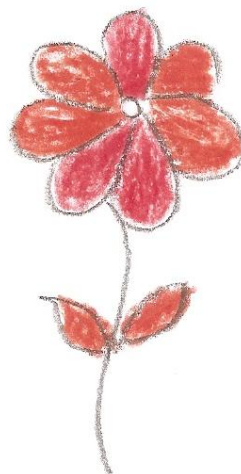

Prečo?

Prečo toľko trpím to len
ty vieš Bože, a na zemi mi tu už
nikto nepomôže.

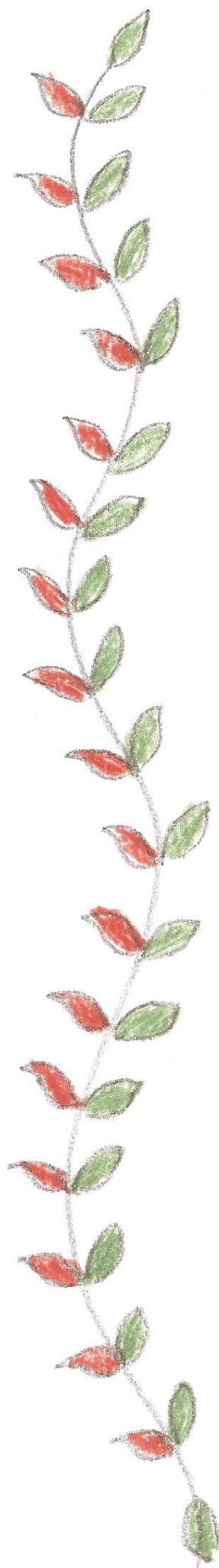
Pomôž Bože, pomôž Ty!
Bože, nebuď na moje hriechy
taký upnutý, taký mrzutý.

Ľúbim Ťa!

Ľúbim Ťa, Bože, ako ten kvet,
ktorý kvitne krásne.
Koľkokrát kvitneš, toľkokrát
kvitneš aj v mojom srdci.
Moje srdce je otvorené, plné lásky
preplnené.

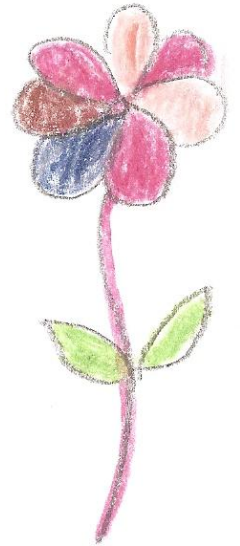
Daj zdravie mne a celej mojej rodine,
o to Ťa prosím lebo viem, že ma vypočuješ.
Daj mi veľa zdravia a sily do môjho života.
Ďakujem!

Hríby.

Išla som na hríby, ej, nemali žiadnej chyby.
Hríby boli jedlé, medzi nimi beďle.

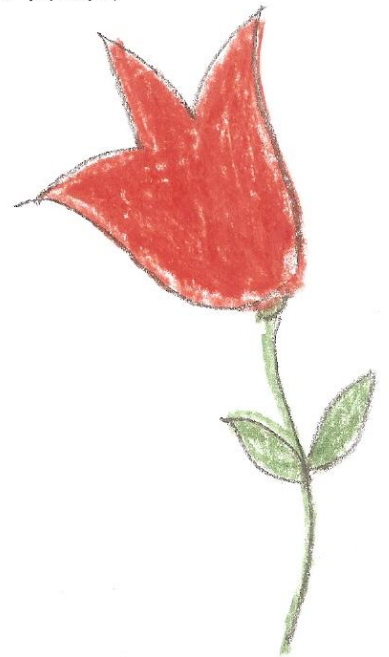

Čokoláda Rumba.

Ľúbim Rumbu čokoládu, jem ju pomaly.
A na záver zmrzlinu, nedaj mi to za vinu.

Fontána.

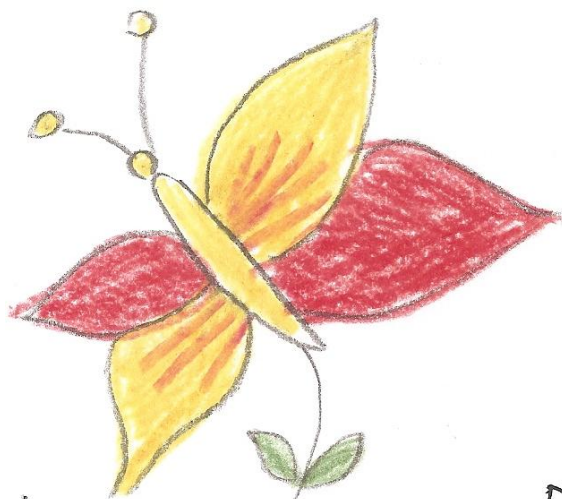
Bola som raz v kine
na film Fontána.
Hlavnú rolu hrala,
zaľúbená Zuzana.

Veronika.

Veľmi rada mám,
Veroniku Žilkovú. Vo filmoch
má jemný úsmev, v očiach aj na tvári.
Hneď sa moje srdiečko pri jej filme
rozžiari.

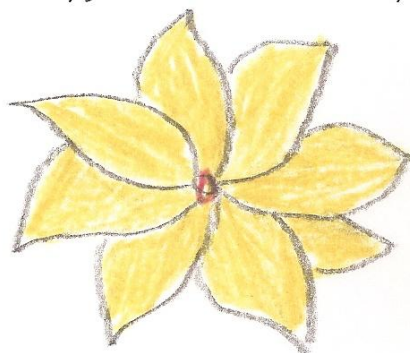

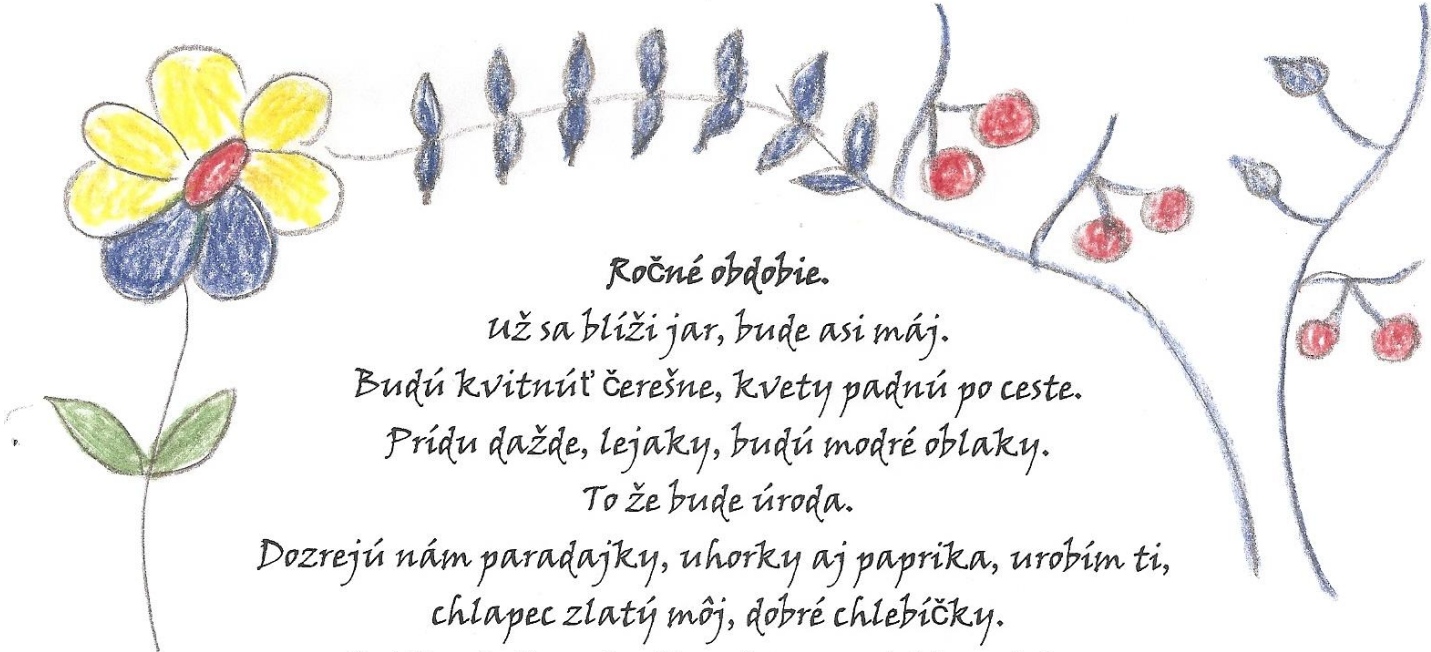
Malina.

Dozrela v lese malina,
zrobila som si z nej vína.
Malinu som dala aj do cesta, ej, to
budem ale nevesta.
Keď sa vydám, budem žena,
budem piecť aj pre manžela.
V lese je malín veľa, bude dosť
aj pre manžela.

Bolesť.

Ak sa ma zmocní bolesť veľká,
pýtam sa Ťa Pane Bože,
ešte som tvoja priateľka?
Bolesť pretká všetky zlosti
a nemyslím na starosti.
Na bolesť v duši nieto lieky,
taký je život občas krutý.

Ročné obdobie.

už sa blíži jar, bude asi máj.

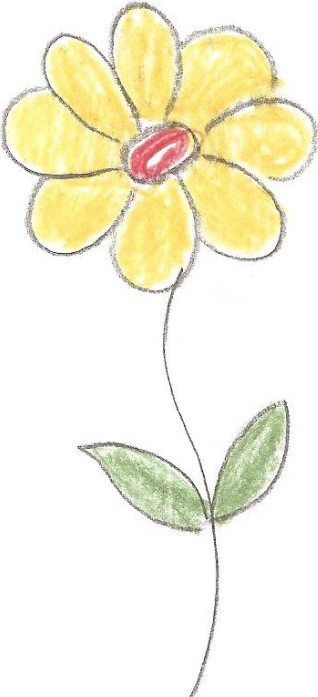
Budú kvitnúť čerešne, kvety padnú po ceste.

Prídu dažde, lejaky, budú modré oblaky.

To že bude úroda.

Dozrejú nám paradajky, uhorky aj paprika, urobím ti,
chlapec zlatý môj, dobré chlebičky.

Pridám kečup, horčicu, k tomu ti dám párky
a napokon vypijeme dobrý likér „fajny“.

Lúka.

Zakvitla lúka margariet, no v našich
nastal smäd.

Nech kvitne lúka do júla, by moja mamka
neusnula.

Srdce.

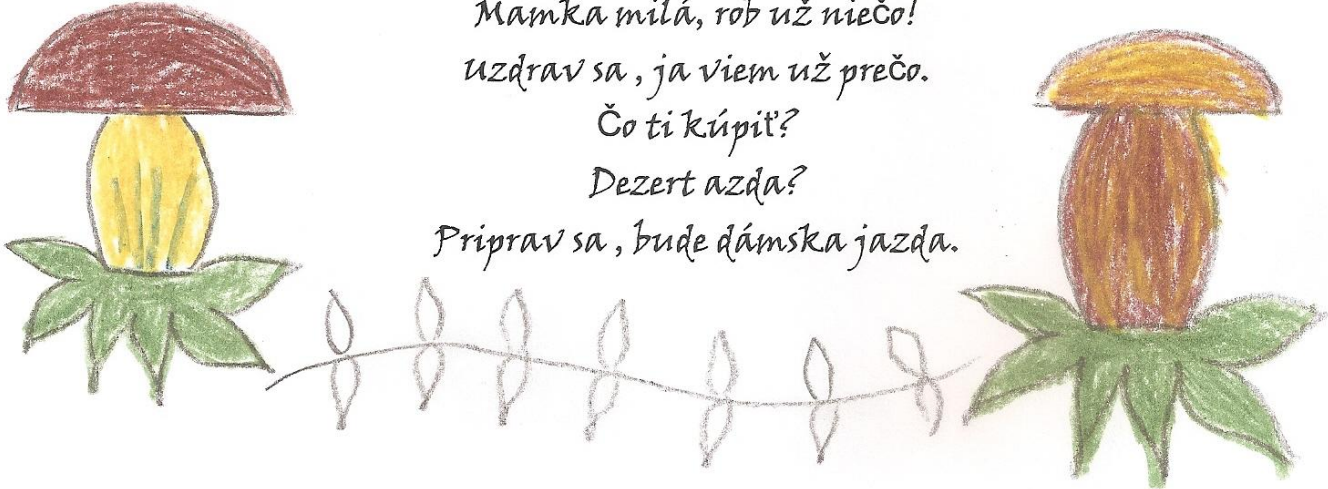
Srdce moje vtedy plesá, keď
moja mamka raduje sa.

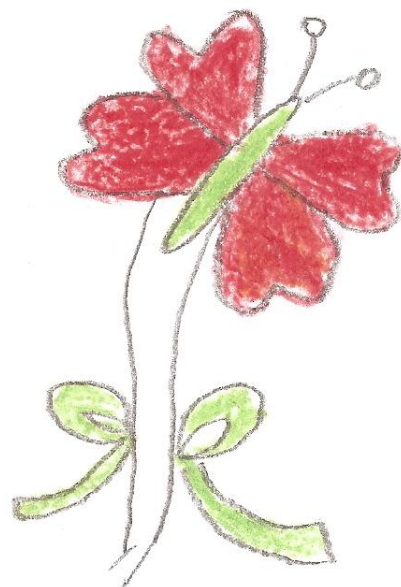
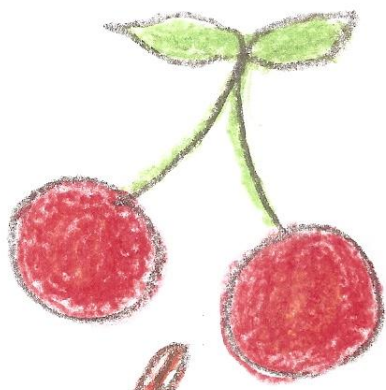
Mamka milá, rob už niečo!
uzdrav sa, ja viem už prečo.

Čo ti kúpiť?

Dezert azda?

Priprav sa, bude dámska jazda.

Ročné obdobia.

už sa blíži jar, bude asi máj.

Budú kvitnúť čerešne,

kvety padnú na ceste.

Prídu dažde, lejaky, budú
modré oblaky.

To, že bude úroda!

Dozrejú nám paradajky,
uhorky aj paprika, urobím ti chlapec
môj zlatý
aj chutného chlebíka.

Prídám kečup, horčicu,
k tomu ti dám párky a napokon
vypijeme dobrý likér „fajný“.

Vianoce.

V čase Vianoc biely obrus prestretý,
zapálime sviece, stromček sa trbliece.
Príď, Ježiško, medzi nás, modlíme sa Otče náš.

Poézia často k nám hovorí inak,
ako sme zvyknutí,
no možno práve preto
môže povedať viac...
hlbšie... farebnejšie...

O svete i o nás samých.
A dá sa jej porozumieť.

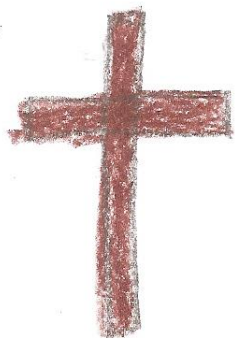
A tak vznikli krátke
„básnické príbehy“ o tom, ako nás vidí Evka.

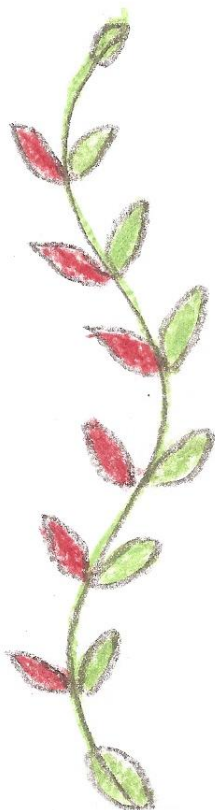
Mama.

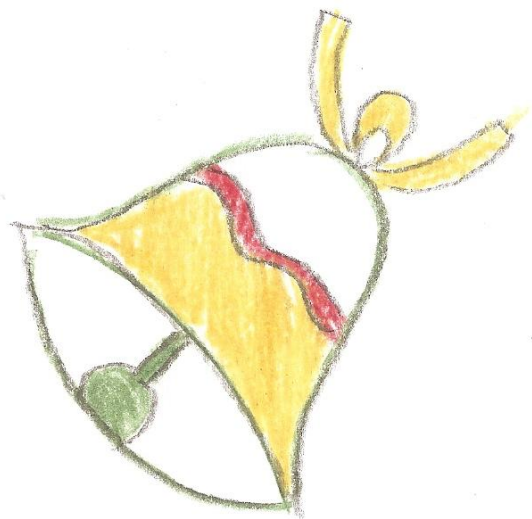
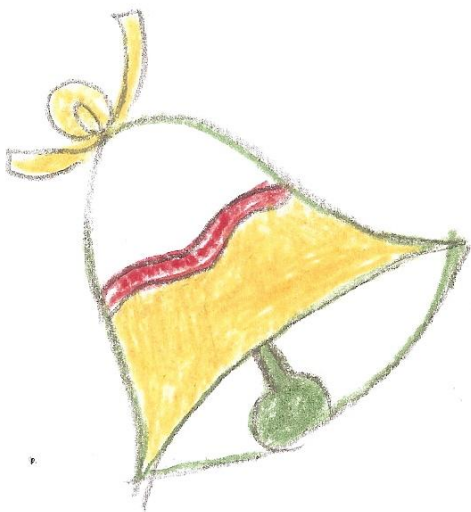
Kým máš mamku, ľahko je ti.
Kým máš mamku, šťastie svieti.
Ona pozná svoje deti, v trápení
vždy pomôže ti.
Srdce mamy lieči bolesť,
svoju dušu otvor jej.
Daj jej lásku, miluj mamku,
ako soľ nad zlato.
Mami, mami, ľúbim ťa!

Môjmu bratovi.

Môjmu bratovi už anjeli
spievajú v nebi.
Chlapec bol dobrý, navždy
ostáva v mojom srdci.
Ty, Bože, najlepšie vieš,
že mi veľmi chýba.

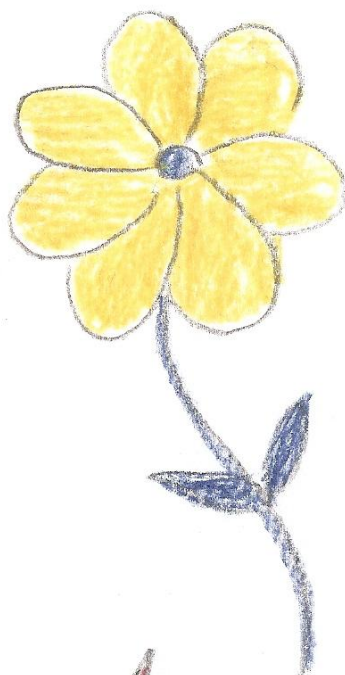

Vlaďko Guman.

Keď sa Vlaďko rozospieva
je to ale zábava.

Zatancuj si so mnou Vlaďo
ja som slečna nezaďaná.

Darinka.

A tá naša Darinka to vysoká
žena, do maliarskeho krúžku
veľmi zaľúbená. Má kamaráta
Mareka, občas za nim narieka.
Darinka je tichá, na noc si svoju
izbičku na dvakrát zamyká.

Jožko.

Ej, ty Koky, Koky, robíš dlhé kroky.
Vysoký si ako topoľ, ty budeš žiť
do sto rokov.

Dušan.

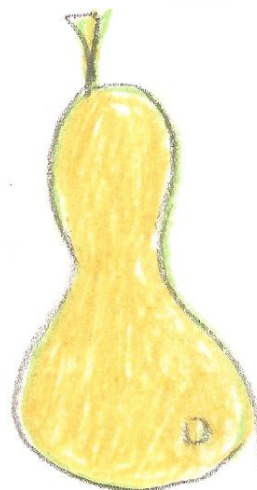
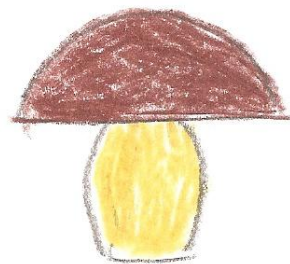
Dušan, ten je ale múdry, celé dni len spí
a v noci tiež, ako starý jež.
Diagnózu ťažkú ma, sladkosťami sa napcháva.

Robo.

Pančura je pekný mladík,
nikto ho však nenahradí.
Má on rád cigarety a polieva letné kvety.

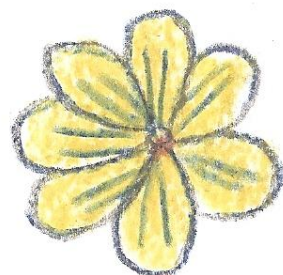
Johanka.

A tá naša Johanka, usmeje sa
za ráňka.
A má dcéru Henrietu a aj syna Michala,
ona ľúbi cigaretu a kávičku tiež,
povedz milá Johanka, koho miluješ?

Johanka Gašparovičová.

Kniha je jej verný priateľ,
poteší ju v chvíli samej.
Číta veľa, baví ju to, dozvedá
sa o všeličom. O čom?
Rozpráva nám rada o tom.
Johanka je kamoška, rada
spieva tancuje
a v programe vystupuje.
Cigaretka aj kávička to je
jej pohodička. Hneď je všetko
krajšie a vtedy prídu na um básne.

Mirko Demeter.

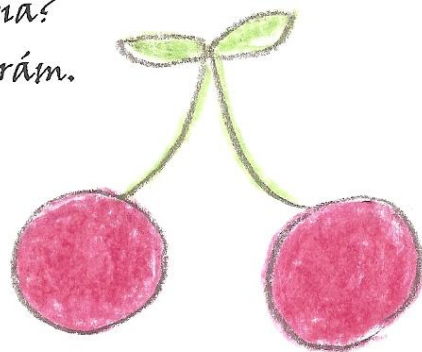
Ten náš Mirko Demeter má obľúbený
jeden sveter. Výťahom sa privezie
do dielničky a tam rozoberá
drevené debničky.
Rád si spieva, recituje a v programe
vystupuje. Má rád sestru a aj brata,
otvorí mu vždy vráta
Ľúbi aj sladkosti a občas niekoho pohosti.
Vie sa aj rozčertiť a vtedy
v kriku mu nezabráni nik.

Janko.

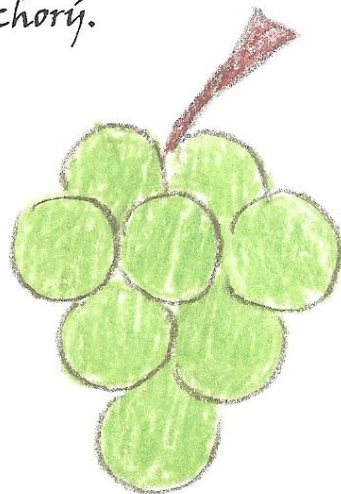

Ako sa máš, Foriš?
Či dievčaťu dvoríš?
Stále kreslíš vlnovky a to už aj na stovky?
Čuje hlasy, čo mu asi hovoria?
Vari mu nebeský anjeli lásku sľúbia?
Ja Foriša rada mám, občas si ho doberám.

Marek.

Marek, pekný chlapec je,
neľúbi však nočné „orgie“.
Rád má krúžok herecký, berie hlavné úlohy.
Nebud' z toho omieľania, nebud' z toho chorý.

Peter.

Hanis Peter, fúzatý,
nikto si ho nevšíma,
len tá jeho Ľudmila.

Ľubka.

Naša Ľubka štíhla je, veľmi rada
upratuje.

Ku klientom je veľmi milá,
kvety by si zaslúžila.

Marek.

Marek Fertal hrá rád šachy,
je do toho zaujatý.

Má strieborné náušnice
od manželky parádnice.

Marek to je ergoterapeut
a vysoký ako prút.

PANI RIADITEĽKA.

Riaditeľka Agáta, je to milá žena,
na zamestnanie riaditeľky je ako stvorená.

Je trochu tichej povahy, ale srdce veľké má.

Veď nám dala domov nový
Clementiu, dom miliónový.

Ivanka.

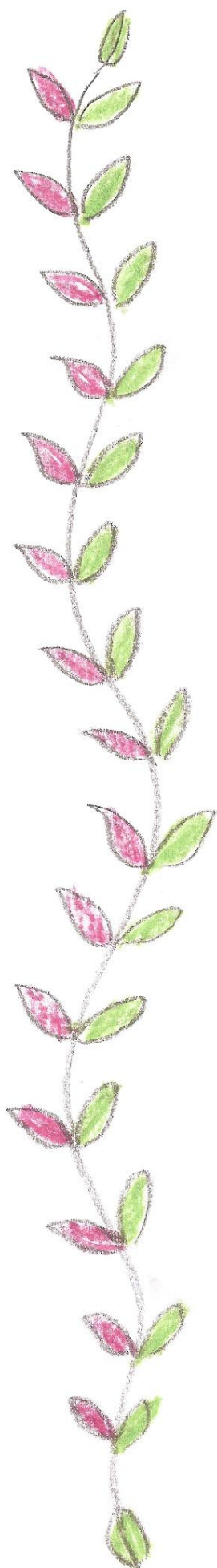
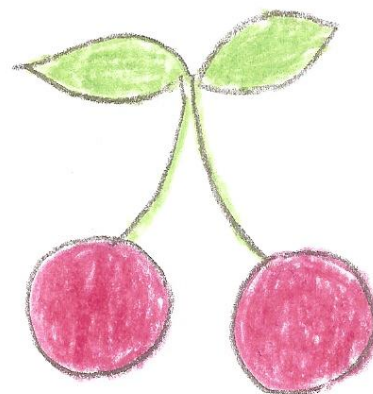
A tá naša Ivana, stále vstáva za rána.
Rada má vždy Snouzelen, je to už jej
taký sen.

Klaudia.

Ja Klaudia veľmi ľúbim, ja jej
vernú lásku sľúbim.
Je to pani veľmi pekná, tenká,
v pase štíhla ako lienka.
Veľmi pekné oči má, je to žena múdra,
len niekedy smutná.
Klaudia má veľa prsteňov, ktoré jej
manžel kúpil, keď v zahraničí bol.

Paľo.

Ja mám rada Molčana veď nie som
ešte zaďaná.
S drevom on rád pracuje,
a aj presne brúsiť vie, pritom
na dievča sa vždy milo usmeje.
Paľo Molčan, ženatý, ja som mladšia ako ty.

Miro.

Ja mám rada Kuľhu Mira,
ja som slečna veľmi milá.
Kuľha stále dáva filmy,
aj darčeky od tety Vilmy.

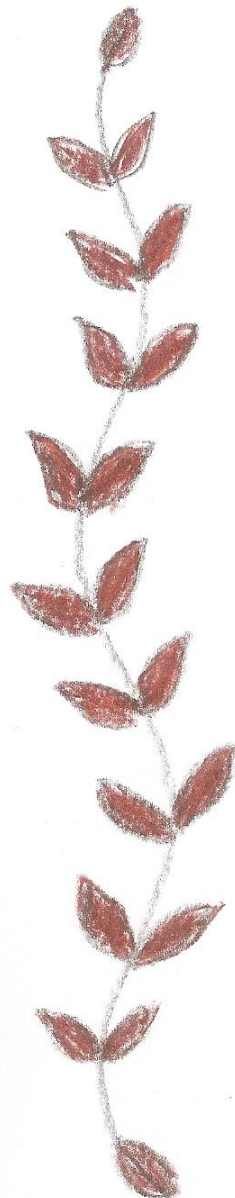
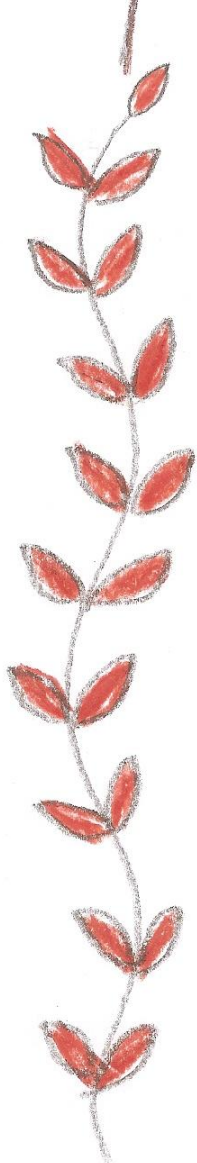

Zdenka.

Naša Zdenka, je ako prvosienka.
Zelené oči má a veľmi rada sa usmieva.
Pre ňu píšem básničky, do zázračnej
studničky.
A tak vznikne naša zbierka,
veď som dďaka spisovateľka.
Zdenka skladá skúšky, nosí v taške tušky,
aj písacie pero vezme do
jej rýchlejšej rúčky.
A ty milá Zdenka, si jak prvosienka
a skúšok sa neboj, veď nebude to dlhý boj.

Daniela Brunnerová.

Veľmi ľúbim Danielu, stále by len tkala
a v tkaní kobercov nikdy neprestáva.
Rada nosí šatky, život je však krátky.
A má pekný úsmev milý,
ako kvietok roztomilý.

Ščepita.

Ej, ty Peter Ščepita ja som z liekov
pripitá. Veď sa ty o nás klientov
veľmi dobré staráš a pri podávaní liekov,
úsmevy rozdávaš.

Tomášová Janka.

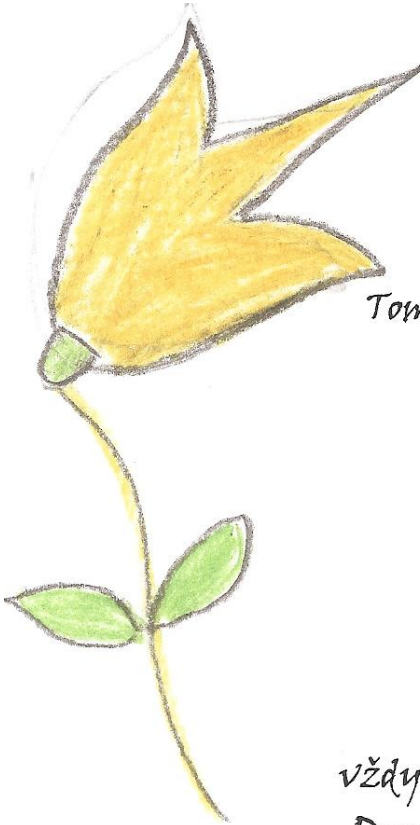
Ej, tá naša milá Jana, ej,
ty pekne spievaš a na omšiach
svätých na klavíri hráš.
Ja ťa veľmi ľúbim Janka,
lebo dobré srdce máš.

Ľudka Cviková.

Ľudka, to je rýchla žena
vedie kurz varenia a je
z toho vytešená.
Rada pečie zákusky a tiež pudinky.
Stále sa jej vydaria
a veľkou chuťou klientov obďaria.

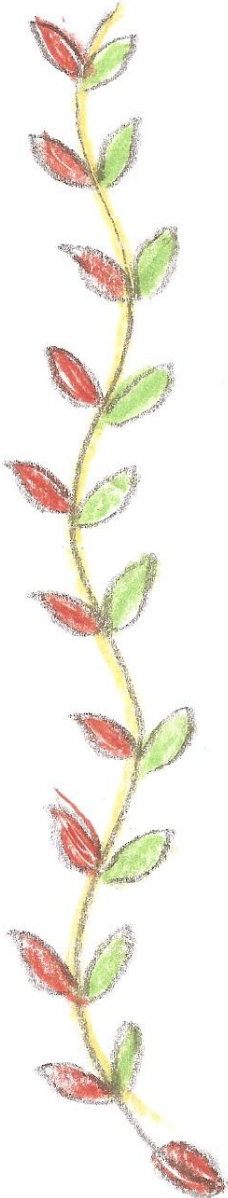
Tomáš.

Tomáš, mladý je, veľmi pekný chlapec je.
Veľmi rád delí cigarety,
je do toho zaujatý.

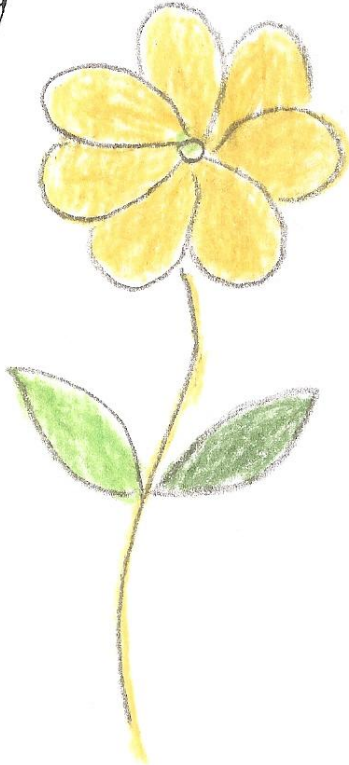
Marek.

A ten Marek Hanudel, obrazy
vždy maľuje a Darinke vernú lásku sľubuje.
Darinka, vie pekne kresliť a vie sa niekedy
kúštiček aj rozčertiť.

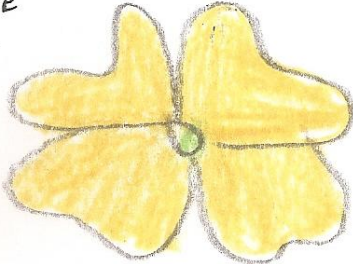
Lucia.

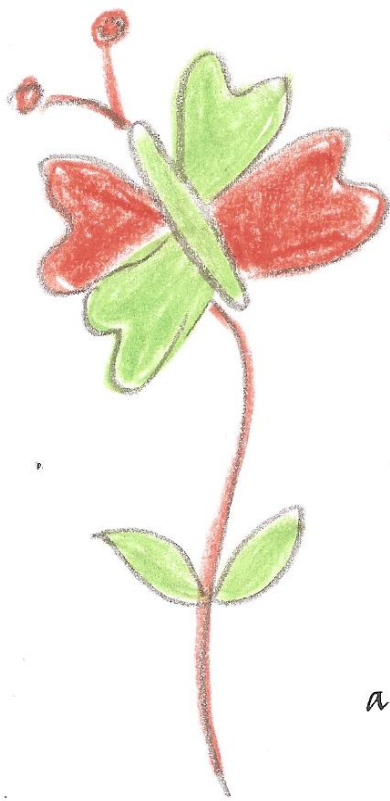
A tá naša Lucia stále by len kreslila
a menovky VITAJTE by len brúsila.
Len do toho Lucia, veď si pilná ako včela,
čo z kvetu na kvet preletela.

Erika.

Erika je pekná žena, je to hlavná sestrička,
každý deň by obliekala vždy pekné a nové
trička.

Pani riaditeľka.

*Naša pani Agáta, tá ma srdce zo zlata.
Je to mladá žena, stále upravená.
Je to žena veľmi štedrá, už nám
na pracovnú činnosť zakúpila nové vedra.
a Otíkovi lopatu, dostane Otík za to výplatu.*

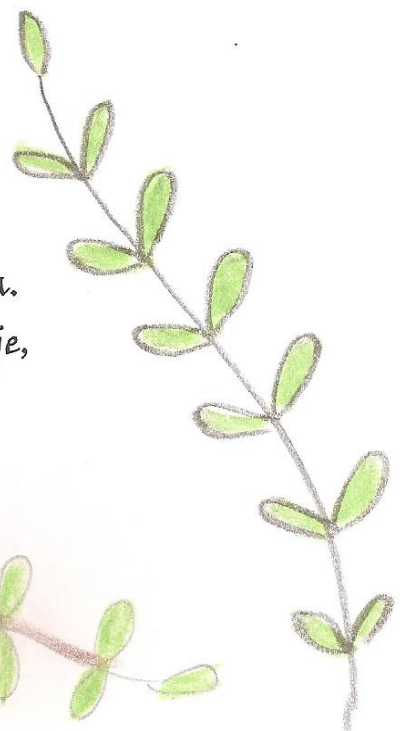
Šofér Jožko.

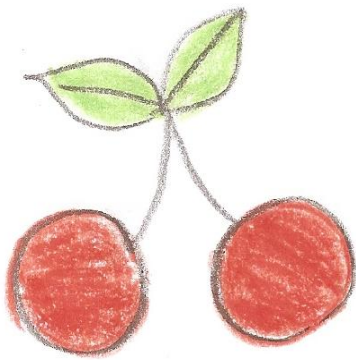
*Ten náš Jožko Vendrický, to je milý šofér.
Auto si vždy naštartuje a smelo si šoféruje.
Rád on vozí dievčatá, no peniaze neráta.*

Ľuďka Popovská.

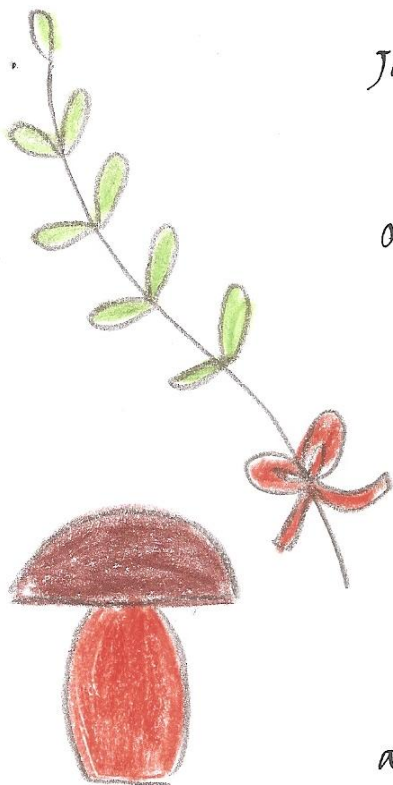
*Naša Ľuďka zlatá, stále je usmiata.
Vedie tkáčsku dielňu, kde bábiky šije,
je to dievča veľmi rýchle,
také roztomilé.*

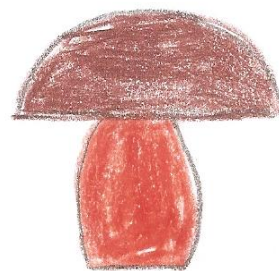
Zdenka Farbulová.

Ja mám rada Zdenku, letnú prvosienku.
Radá číta knižky, po večeroch
študuje a pritom telku sleduje.
Občas chodí na školenia a jedničky nosí,
veď sa dobre učila a veľmi sa snažila.

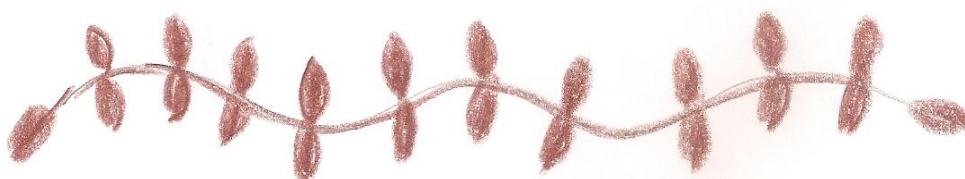
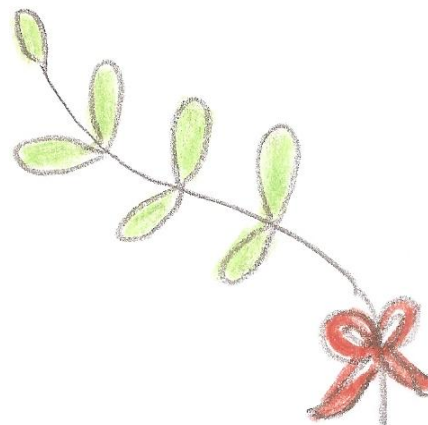
Ľudka Cviková.

Pani Ľudka, to je rýchla žena,
vedie kurz varenia je na to stvorená.
Má aj svoju kanceláriu
a dve veľké kreslá, za mladá musela byť
veľmi krásna nevesta.

Mirka Lipková.

Mirka, to je mladá žena, taká
pekná urastená.
Vedie klub labužníkov,
pekne básne číta pri tom.

DOKONČI PRÍBEH

Každý príbeh má svoj úvod, zápletku a záver. Ale tento príbeh má zatiaľ len úvod. Dopíš svoju vlastnú zápletku a záver. Čo myslíš, že sa stane ďalej?

Tu napíš názov príbehu

Kedysi dávno žila jedna princezná. Volala sa Ruženka. V jeden letný večer sa Ruženka rozhodla, že si zajazdí na svojom poníkovi. Stmievateľ sa začalo rýchlejšie, ako si Ruženka myslela. Princezná dostala strach, že sa stratí. A tak sa aj stalo. Ruženka sa stratila v lese. Vtom v diaľke uvidela chalúpku. Chalúpka mala slamenu strechu a okná žiarili červeným svetlom. Zrazu sa ozval škripavý zvuk, dvere chalúpky sa samé otvorili a akýsi škreklavý hlas ju pozýval dovnútra. Princezná nemohla odolať, zoskočila z poníka a vstúpila do chalúpky. V chalúpke uvidela...

V chalúpke našla veľkú hriezdu. Ruženka vošla do chalúpky a uvidela samé perníčky, teplú pičku, mlieko do rúk, chlieb a išla po rodu do ríše. Našla rodu a ríši sa jej malo na princovi blízkeho hasiča. Dine sa volal Bajaga.

a volal ju: Pod, Ruženka, pod, vid' ja Ťa mám rád. Ruženka povedala, aj ja Ťa veľmi ľúbim, píše Bajaga, ľúbiť ma sephala. Dine Bajaga sa len pousmial a išlo in' pod dvere.

Než začneš písať odpovedz na nasledujúce otázky...

Čo princezná videla dnu v chalúpke?

Kto v chalúpke býva?

Komu patrí záhadný hlas?

Odkiaľ sa nabralo červené svetlo, ktoré žiarilo z okien a ako vyzerala chalúpka vnútri?

Nájde nakoniec princezná cestu domov?

Chýbala doma niekomu stratená princezná?

Sú ľudia nahnevaní alebo šťastní, že sa princezná vrátila?

Tu sú príklady slov, ktoré vo svojom príbehu môžeš použiť...

ticho KLIATBA
kúzlo
ZLO

temný

čarovný elixír

skrútený

žabí princ

starodávny
oslňujúce

tajomná žiara

okúzľujúce
KRUTÝ
šepot

pochmúrný

VLK

MESIAC

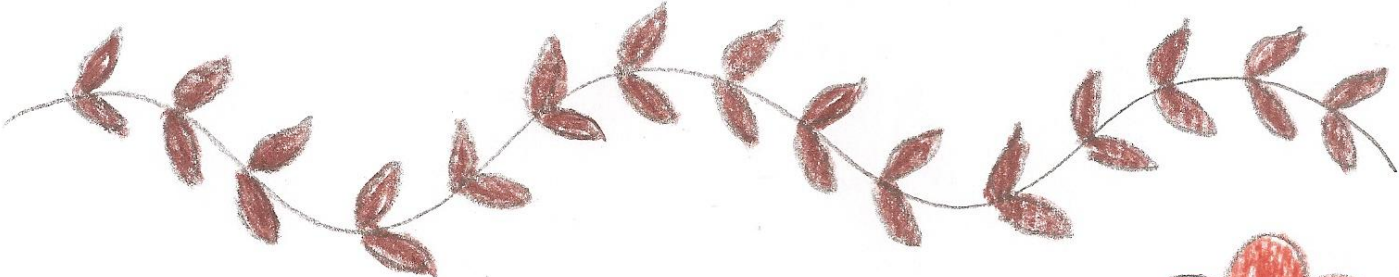

Ozdo-
b
obvod
stránky
dalšími
obrázky.

Ruženke zavolať. Vstávať milá Ruženka,
veď si moja milienka! Ruženka to
kamsi do rovného k lyžičkám. a Bajaja to
určidel. Dala mu ovčiat jednu celovnu

lyžičku. a odrazu zmizol. Ruža vella' ľúta a
Ruženka začala plakať. Ono si mi tak, píše
mój tak vyšlo zmizol? „Lebo si mój, Ruženka
veľmi podvedla!“ Odpovedal Bajaja. V tom Ruženka
spustila veľký plač. Čo ja teraz urobím? opýtala
sa o dušu Ruženka. V tom prišiel veľký nečistý
veľ a krikol sa na Ruženku a nasypal jej.

Kupáč, Ruženka, veď píše sa k tebe máti. No
v tom Ruženka kachlať na 5 rokov. a prememila sa
na Mária. A tak ju chcel píše sa kachlať vyhodit.
Vyšiel veľký mój a rozparal ňu. Mária sa znova
prememila na Ruženku, a tak sa zmenil Ruženkin
pútek a na koniec si píše Bajaja mal Ruženku
na manžetu. Ruženka potom po svadbe kachlať máno
kachlať kachlať „Zámecľí kachlať“ a tak
lyžovali spolu šťastne a malo. ať bym nepermeli

Evka Čobejová sa narodila 6. júna 1967 v Stropkove.

Je slobodná. Bývala s mamkou.

Od roku 2014 jej domovom sa stal CSS Clementia v Ličartovciach.
Študovala na Strednej ekonomickej škole s maturitou v Bardejove.

Evička je spoločenská, má široký okruh záujmov.

Medzi jej záľuby patrí písanie listov mamke,
rada tvorí básničky, rada kreslí, maľuje obrazy,
bavia ju aj ručné práce
/ pletenie, háčkovanie a vyšívanie/, rada ma nákupy
a prechádzky, tiež ju láka chutná a voňavá káva
v príjemnej spoločnosti.

Medzi jej sny patrí aj vydanie vlastnej zbierky básní
s vlastnou ilustráciou.

Evkine slová: „ Milí čitatelia! „

„ Tieto básničky som zložila vo voľných chvíľach.
Sú tam básne žartovné, ale aj vážnejšie či smutné?

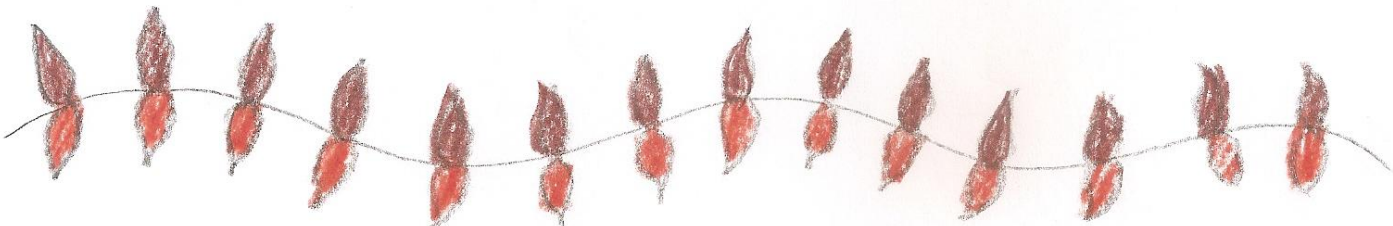
Pokúste sa ich čítať tak ,

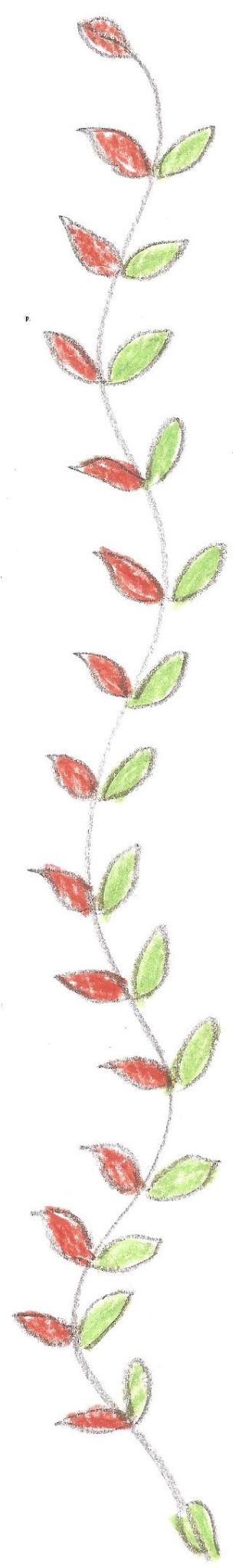
aby ste sa trocha pri tom aj usmievali.

Skladanie básničiek mi vyplnilo voľný čas.

Do básničiek som vložila svoje duševné hodnoty,
elán a detskú hravosť.

Ale, neberte tie moje výpady tak vážne“.

Záver.

Dúfam, že tento kúsok Evkinej básnickej tvorby
sa vám bude páčiť.

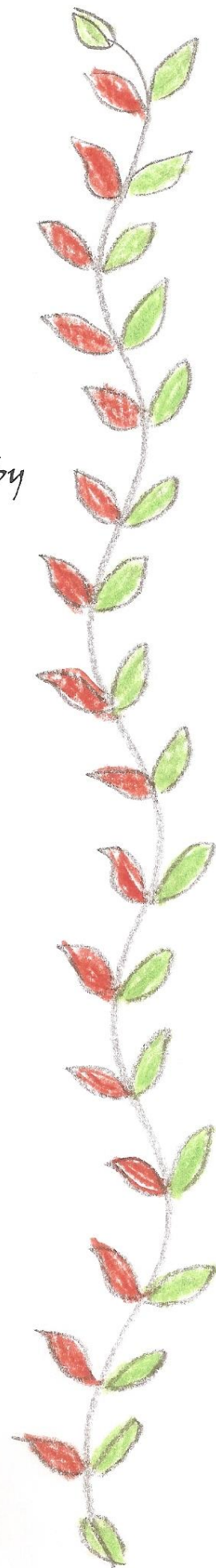
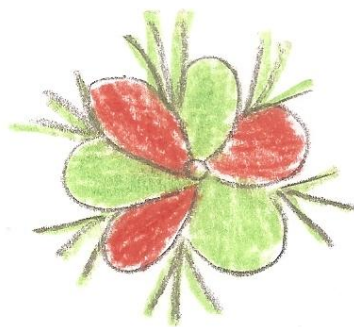
Možno v nich nájdete aj samých seba.

Evka, písala niektoré verše vo svojich
nostalgických chvíľach.

Snažila sa zachytiť udalosti,
ktoré boli, niektoré menej šťastné,
iné viac.

Ale sú originál.

A tak teda, príjemné čítanie :-)

*Písanie básne je ako pozorovanie sveta
vo vašom vnútri, či okolo vás.
Báseň môže byť o čomkoľvek.
Nemusi byť dlhá, len nech je tvoja.
Dávame šancu všetkým, ktorí radi píšú.
Možno teraz je ta správna chvíľ a aj pre teba*

Zdenka Farbulová

Text básní: Eva Čobejová

Ilustrácie: Eva Čobejová

Pri vyhotovení zbierky spolupracovala: Zdenka Farbulová

Grafická úprava a tlač: Mgr. Miroslav KUEHA

Vydavateľ: CSS Clementia Ličartovce

© 2018